

161. Lauantaina 17 päivänä joulukuuta 1994

kello 14.10

Päiväjärjestys

Ilmoituksia

Ensimmäinen käsittely:

1) Ehdotukset laiksi arvonlisäverolain muuttamisesta 6157

Hallituksen esitys n:o 283
Lakialoitteet n:ot 39 ja 45
Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 91

2) Ehdotukset laeiksi kalahygienialain, liyahygienialain, maitohygienialain ja muu-
navalmistehygienialain muuttamisesta 6161

Hallituksen esitys n:o 329
Maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö
n:o 38

Pöydällepanoa varten esi-
tellään:

3) Valtiovarainvaliokunnan mietintö
n:o 92 hallituksen esityksen johdosta laiksi
arvonlisä- ja valmisteverotuksen toimitta-
misesta Ahvenanmaan maakunnan ja
muun Suomen välisissä suhteissa (HE 335) ..

Puhetta johtaa ensimmäinen varapuhemies
Paakkinen.

Nimenhuudon sijasta merkitään läsnä oleviksi
ne edustajat, jotka osallistuivat edelliseen täys-
istuntoon, sekä ed. Morri.

Päiväjärjestyksessä olevat asiat:

1) Ehdotukset laiksi arvonlisäverolain muutta- misesta

Ensimmäinen käsittely
Hallituksen esitys n:o 283
Lakialoitteet n:ot 39 ja 45
Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 91

Ensimmäinen varapuhemies:
Käsittelyn pohjana on valtiovarainvaliokunnan
mietintö n:o 91.

Keskustelu:

Ed. Luukkainen: Arvoisa puhemies!
Käsittelen vain lyhyesti arvonlisäverolaista kol-
mea asiasisältöä: ensiksi kulttuuri- ja viihdetoi-
minnan arvonlisäveroa, toisekseen homeopaat-
tisten ja antroposofisten lääkkeiden tai valmistei-
den arvonlisäveroa ja sitten turpeen osalta ar-
vonlisäverokohtelua.

Ensin siis kulttuuri- ja viihdetoiminnasta. Va-
liokuntahan on päätenyt alentamaan kaiken
muun kaupallisen kulttuuri- ja viihdetoiminnan
arvonlisäveroa 12 prosentista 6 prosenttiin paitsi
elokuvan. Minusta tälle ei ole perusteita, että
elokuva jätetään alemman arvonlisäverokohte-
lun ulkopuolelle. Nimittäin monissa EU-maissa
kaupallisten kulttuuritilaisuuksien arvonlisävero
on mahdollisimman alhainen eikä verotuksessa
tehdä eroa erityyppisten kulttuuri-, viihde- ja tai-
detapahtumien välillä. Nyt esitetty ratkaisu aset-
taa eri tapahtumat eriarvoiseen asemaan, sillä
elokuviissa kävijät joutuisivat edelleen maksa-
maan 12 prosentin suuruista arvonlisäveroa, kun
kaikki muut kuulttuuritapahtumat olisivat 6
prosentin alaisina. Elokuvateattereille esitetyn
12 prosentin verokannan alentaminen ei merkit-
se valtiontaloudellisesti kovin paljon, mutta se
merkitsee paljon elokuvakulttuurin harrastajille.

Tulen siis tämän lain yksityiskohtaisessa käsitte-lyssä esittämään, että myös elokuvateattereiden pääsylippujen arvonlisävero olisi 6 prosentin verokannan alaista.

Toinen aihepiiri on homeopaattiset ja antroposofiset valmisteet. Lääkelain piiriinhan kuuluvat paitsi nykyiset lääkkeet myös lääkkeenomaiset tuotteet ja kaikki muutkin valmisteet, joilla ilmoitetaan olevan terapeuttisia vaikutuksia. Homeopaattisia ja antroposofisia valmisteita ei uudessa lääkelaisa kuitenkaan edelleenkaan määritellä lääkkeiksi, vaikka lääkkeenomaisia tuotteita koskevat säännökset ehdotetaankin kumottaviksi.

Uusi lääkelaki yhtenäisti eurooppalaisen ja suomalaisen käytännön sekä toi homeopaattiset ja antroposofiset valmisteet yksinkertaisen rekisteröinnin piiriin. Lääkelain muutoksen yhteydessä sosiaali- ja terveysvaliokunta esitti, että ”käsi-kauppalääkkeiden hintojen kohtuullisuuteen on kiinnitettävä huomiota ja asiaan voidaan vaikuttaa mm. verotusta koskevalla lainsäädännöllä”. Arvonlisäverolain muutoksessa homeopaattisille ja antroposofisille valmisteille esitetään kuitenkin eri verokantaa kuin muille lääkkeille silloin, kun niitä myydään muualla kuin apteekissa. Lääkkeiden verokanta on siis 12, mutta luontais- tuotteiden, homeopaattisten ja antroposofisten valmisteiden arvonlisävero on esityksessä 10 prosenttiyksikköä korkeampi eli 22 prosenttia.

Hallituksen esitys on itse asiassa EU-kilpailusäädösten vastainen, sillä EU-direktiivien mukaan myyntipaikka ei saa vaikuttaa arvonlisäveron suuruuteen. Vaihtoehtoisen lääketieteen tutkimus eri puolilla maailmaa on osoittanut, että erilaisten kemiallisia lääkkeitä heikomprien, mutta monipuolisempien kasviyhdisteiden parantavat vaikutukset voidaan tieteellisesti todistaa. Viime vuosina koulu- ja vaihtoehtoisen lääketieteen tutkijat ovat muutamissa tutkimuslaitoksissa yhteistyössä pyrkineet löytämään uusia hoitomuotoja ja keinoja parantaa sairauksia. Arvoisa puhemies, olen sitä mieltä, että lääketieteelliset tai muut syyt eivät puolla sitä, että näille luonnonlääkkeille on 10 prosenttiyksikköä korkeampi verokanta, joten tulen esittämään, että niiden verokanta olisi sama kuin muillakin lääkkeillä.

Arvoisa puhemies! Lopuksi vielä turpeen arvonlisäkohtelu. Muutama hetki sitten käsitelimme valmisteveroja, joissa oli turpeevero energiaverona. Siinähan tuli esille se, että turpeen alkutuotevähennyksen poistaminen kompensoitiin vapauttamalla turve hiilidioksidiverosta nimenomaan valmisteverolaissa. Nyt vielä tässä arvon-

lisäverolaissa valiokunta on lisännyt voimaantulosäännökseen turpeelle erityisen verovähennysoikeuden. Eli nyt siis turve saa tuplakompensaat-ion alkutuotevähennyksen poistamisesta. Se on mielestäni epäoikeudenmukaista ja turhaa valtion rahojen tuhlausta. Sen lisäksi tuplakompensaatio vielä heikentää puun kilpailuasemaa turpeeseen nähden. Arvoisa puhemies! Tulen siis esittämään, että tältä osalta lakia muutettaisiin niin, että voimaantulosäännökseen 14 momentti hyväksyttäisiin siinä muodossa kuin hallituksen alkuperäinen esitys on eli ilman turpeen tuplakompensaatiota.

Ed. S a s i (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Haluan ed. Luukkaiselle todeta, että hänen pitäisi olla varsin tyytyväinen siitä, että kulttuuritilaisuuksien verokanta on alennettu 12:sta 6 prosenttiin. Se on sinänsä jo erittäin merkittävä kulttuuripoliittinen ratkaisu.

On haluttu myöskin, että tämä 6 prosentin verokanta on rajattu nimenomaan elävään taiteeseen, ja sitä eivät elokuvat ole. Nimenomaan elävä taide on se, joka tällä hetkellä on ehkä kaikkein suurimmassa vaaravyöhykkeessä Suomessa. Sen lisäksi on myöskin erityisesti korostettava sitä, mitä tulee esimerkiksi teatteriesityksiin, että suuri osa esityksistä on voimakkaasti tuettuja. Jos joku omaehtoisesti yrittää selviytyä ilman tukia, niin täytyy sanoa, että se, että häntä rangaistaisiin 12 prosentin arvonlisäverolla, on aika suuri tekijä. Tästä syystä mielestäni on oikein, että juuri tämän tyyppiset esitykset ovat alemman verokannan piirissä.

Eräs looginen ratkaisu olisi ollut myöskin se, että kun aikoinaan verojaostossa tehtiin lykkäyssäännös tietyille kulttuuritapahtumille, tämä olisi rajattu pelkästään näihin kulttuuritapahtumiin. Mutta kun tätä hallituksen esitystä oli valmisteltu, oli haluttu tämentää sitä kohtaa ja laajentaa hieman kulttuuritapahtumien käsitettä. Siitä syystä oli tarkoituksenmukaista, että kaikki ne kulttuuritapahtumat, mitä hallituksen esityksessä oli mainittu 85 §:ssä, otettiin 85 a §:ään eli alemman, 6 prosentin, verokannan piiriin. Tällä tavalla tämä on kaiken kaikkiaan tästäkin huolimatta äärimmäisen looginen. On syytä muistuttaa siitä, että nyt voimassa olevan arvonlisäverolain mukaan elokuvaesityksiin kohdistuu 12 prosentin arvonlisävero. Olsi ollut ehkä jossain määrin epäloogista se, että sitä olisi tässä yhteydessä alennettu, kun elävien kulttuuritilaisuuksien verokantaa nostetaan 0:sta 6:een.

Ed. R ä t y (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! On uskomaton väite, että elokuvataide taidemuotona olisi kuollutta taidetta eli elävää taidetta. Ed. Sasi, elokuvassa näyttelevät elävät näyttelijät, elävät eläimet, kaikki on elävää elämää, siihen taidemuotoon asetettua. Se on toinen kuin teatteri, jossa elävä näyttelijä on suhteessa elävään yleisöön, nämä kontaktissa toisiinsa. On siis kaksi taidemuotoa, mutta elokuva ei ole kuollutta taidetta, vaan elävää. Nimenomaan siellä näyttelemme me elävät näyttelijät teille sen elokuvan kautta, sen taidemuodon kautta.

Tämä on uskomaton väite, mitä kokoomuksen ed. Sasi voi sanoa, että elokuva on kuollutta taidetta ja kuolleelle taiteelle pitää panna tällainen vero. Käsittämätöntä, ed. Sasi, käsittämätöntä. Teidän lähellänne on elävä näyttelijä, joka näyttelee elokuvissa. Olen tehnyt kolmetoista roolia. Olenko minä kuollut siellä valkokankaalla?

Ed. A p u k k a : Rouva puhemies! Siinä ed. Sasi huomasi, että tuli heti elämää saliinkin, kun ed. Rätty aukaisi suunsa.

Rouva puhemies! Laki arvonlisäverolain muuttamisesta, joka meillä on käsittelyssä, pitää hyvin paljon sisällään EU:sta johtuvaa tekniikkaa, sellaista, mihin ei ole paljon mitään sanomista. Mutta siinä on myös auki muutamia hyvin olennaisia pykäläiä, joilla voitaisiin lakia korjata sillä tavalla, kuin esimerkiksi vasemmistoliitto on alusta lähtien esittänyt silloin, kun ensimmäisen kerran vuosi sitten samalla lailla joulun alla laki käsiteltiin ja hyväksyttiin. Siinä on kaksi merkittävää pykälää auki, 85 ja 85 a §, juuri ne pykälät, joissa määritellään verokannat, joihin nyt joudutaan jo vuoden päästä lain valmistumisesta puuttamaan sen vuoksi, että EU ei tule sallimaan niin monta verokantaa, kuin meillä alkuperäisessä laissa oli.

Rouva puhemies! Vasemmistoliiton aikaisemmin esittämien kantojen mukaisesti teemme ehdotuksia kyseisissä pykälissä.

Ensinnäkin 85 §:ssä, jossa määritellään 12 prosentin alennettuun verokantaan kuuluvat tarvikkeet ja palvelut, on mm. elintarvikkeiden verokannaksi määrätty 12 prosenttia. Me olemme myös sitä mieltä mutta tähän liittyen tulemme 222 §:ssä voimaantulosäännöksen yhteydessä esittämään sieltä 5 momentin poistamista, mikä tarkoittaa sitä, että meidän mielestämme elintarvikkeiden verokannan pitäisi olla 12 prosenttia heti ensi vuoden alusta lähtien. Tällä voitaisiin

pikkuisen lunastaa niitä syksyn mittaan julistettuja lupauksia, joiden mukaan ruoan piti halventua milloin 20, milloin 15, milloin mitäkin prosentteja. Jos elintarvikkeiden verokanta toteutettaisiin 12 prosenttina heti ensi vuoden alusta, ruoka todella voisi jonkin verran halventua.

Sen lisäksi esitämme 12 §:ään myös tarjoilutoiminnan, koska meidän mielestämme on johdonmukaista, että kaikki elintarvikepuolella, myös tarjoilutoiminnassa, olisi samassa 12 prosentin verokannassa. Se edistäisi hieman ravintolatoimintaa ja olisi eduksi meidän kilpailukyvyksemme. Jos me esimerkiksi turismista kilpailemme ja haluamme tänne matkailijoita Keski-Euroopasta, ei ole mitään mieltä nostaa tarjoilupalvelujen hintaa kovin korkeaksi turhan suurella arvonlisäverolla.

Sen lisäksi 12 prosentin verokantaan kuuluvat tällä hetkellä esityksen mukaankin liikuntapalvelut, mutta olen esittänyt, että tähän lisättäisiin myös matkailuun liittyvät ohjelmalvelut. Sitä vain ei jostakin kumman syystä ole saatu lävitse, eli sitä ei ole valiokunnassa enemmistö hyväksynyt, vaikka on itse asiassa täysin yhtä lailla kysymys matkailun liikuntaoheispalveluissa liikunnasta kuin pykälässä muutenkin.

Itse asiassa valtiovarainministeriökään ei ole vastustanut niitä vaan todennut, että matkailun palveluista alemman, 12 prosentin, verokantaa sovellettaisiin myös palveluihin, joilla annetaan mahdollisuus liikunnan harjoittamiseen, edelleen erilaisten peli- ja salivuorojen osalta jne. Miksi tähän ei olisi voitu laittaa selvennyksen vuoksi, että liikuntapalveluihin kuuluvat matkailun ohjelmalvelut, koska osittain sitä mieltä ollaan?

Meillä oli verojaostossa esimerkiksi yksi matkailun ohjelmalveluiden tuottaja, joka kertoi, miten ongelmallista se on, kun nämä halutaan pitää niin epäselvinä. Hän kysyi, että jos hän menee Tenojokea myöten matkailijoiden kanssa kanootilla ja käy Norjan puolella rannassa, onko tämä käsiteltävä ulkomaanmatkaksi, jolloin ei olla arvonlisäverotuksen piirissä? Kun hän kuljettaa kanootilla ihmisiä, onko kysymys kenties henkilökuljetuksesta, jolloin on 6 prosentin verokanta kyseessä, vai katsotaanko tämä liikuntapalveluksi, jos jokainen käyttää vähän melaa ja meloo apuna siinä kanootissa, jolloin olisi kysymys 12 prosentin verokannasta, vai onko tämä kenties jotakin muuta, jolloin puhuttaisiin 22 prosentista.

Eihän tässä ole mitään mieltä, kun ajatellaan, että tämä koskettaa hyvin pientä määrää ihmisiä, yleensä yhden ja kahden hengen matkailupalve-

luuryityksiä. Heille nämä yritykset ovat tietysti elintärkeitä, koska he niistä leipänsä ottavat, mutta tällainen epäselvyys ja sekamelska ja sen säilyttäminen olisi hyvin helposti ollut poistettavissa, jos tehtäisiin niin kuin me vastalauseessamme esitämme.

Rouva puhemies! Sen lisäksi olemme seuraavaan eli 85 a §:ään esittäneet 6 prosentin piiriin myös kaupallisia viihdetilaisuuksia kaikkienensa, siis myös elokuva mukaan lukien. Tätäkin on helppo perustella sillä, että valtiovarainministeriö antaessaan lausuntonsa sanoi, että kaikki kaupalliset viihdetilaisuudet ovat joko 6 prosentin tai 12 prosentin piirissä. He nimenomaan toivoivat, että ne ovat kaikki jommassakummassa, mutta valiokunta ja jaosto viisautessaan halusivat elokuvat poimia erikseen. Voin sanoa vielä sen, että valtiovarainministeriön ilmoituksen mukaan kaupallisten viihdetilaisuuksien verokannan pudottaminen 6 prosenttiin maksaa yhteensä 10 miljoonaa markkaa vuodessa. Onko siinä mitään mieltä ryhtyä erottelemaan elokuvaa johonkin eri asemaan, kuten ed. Rätynkin äsken oikein hyvin sitä puolusteli?

Rouva puhemies! Sen lisäksi 6 prosentin verokantaan aikaisempiin esityksiimme viitaten esitämme lääkkeet, jotka ovat monelle elintärkeitä ja meidän mielestämme kuuluvat varmasti alennetun verokannan piiriin yhtä hyvin kuin osittain alennetun verokannan piiriin kuuluvat jonkin golfkentän palvelut. Lääkkeet meidän mielestämme kuuluvat 6 prosentin piiriin, samoin kirjat, rakentaminen ja erilaiset asumiseen liittyvät palvelut.

Jokainen meistä tietää, että viime päivien tilastot ovat kertoneet, miten laman aikana vuokrat ovat aivan kohtuuttomasti räjähdysmäisellä tavalla nousseet. Eikö tässäkin pitäisi yrittää vaikuttaa vähän asumiskustannuksiin? Sen vuoksi olemme nämä sisällyttäneet myös 6 prosentin piiriin.

Viimeisenä vielä vesi ja jätevesi. Muistan, että silloin, kun lakia tehtiin vuosi sitten, oli hyviä lakialoitteita, muun muassa ed. Rengolla, veden osalta. Voin lämpimästi olla sitä mieltä kuin olin silloinkin. Toivon, että aloitteiden tekijätkin olisivat tänä päivänä samaa mieltä. Puhdas vesi on tänä päivänä esimerkiksi sellainen hyödyke, jonka pitäisi kuulua jokaiselle, niin ettei siitä tarvitsisi kovin suurta verorasitetta kantaa.

Arvoisa puhemies! Lyhyesti näihin kahteen pykälään tulemme tekemään yksityiskohtaisessa käsittelyssä muutosesitykset ja 222 §:ään sen 5 momentin poistamiseksi.

Ed. Ala-Nissilä: Arvoisa puhemies! Kun arvonnlisäverotus on itseverotusta ja tulee lyhyen ajan sisällä lähes puoli miljoonaa uutta arvonnlisäverovelvollista, mielestäni on hyvä — ja haluan kiinnittää siihen huomiota — että valiokunnassa on verotustekniikkaan nyt tehty monta-kin parannusta.

Hallitushan esitti tilitysajankohdan lyhentämistä 20 päivällä tilityskuukautta seuraavan kuun 5 päivään. Nyt valiokunta esittää, että kolme ensimmäistä kuukautta tämä säilyisi ennallaan ja sen jälkeen tilitysajankohta olisi verokautta seuraavan kuukauden 15 päivä eli tulisi 10 päivää lisää, joka sekä rahoituksellisista syistä että kahdenkertaisen työn välttämiseksi tarvitaan.

Edelleen valiokunta on lisännyt alkutuotteille vuoden 1996 alusta mahdollisuuden hakeutua kuukausi-ilmoitusmenettelyn piiriin. Toisaalta alkutuotteilla on lakiin tullut vuosi-ilmoitusmenettely, jonka sinällään on sopiva. Mietinnössä ei ole suoraan edellytetty mutta parhaillaan on valmisteilla se, että pienemmät yritykset voisivat hakeutua vuosi-ilmoitusmenettelyn piiriin, joka niille sopisi, ja sellainen muutosesitys pitäisi vuonna 1996 valmistella.

Vielä valiokunnassa poistettiin hallituksen esittämä kuukausi-ilmoituksen allekirjoittamismenettely, joka olisi ollut tarpeetonta byrokrati-aa kuukausi-ilmoitusta tekevien osalta. Näin olen nämä mielestäni ovat kaikki olleet hyviä parannuksia, kun nyt todellakin Suomen kansa joutuu arvonnlisäverotuksen piiriin sadointuhansin uusin verovelvollisin vuoden sisällä näiden kahden uudistuksen kautta.

Ed. Renko: Arvoisa puhemies! Voisi todeta, että joululahja nyt on haluttu suunnata suomalaiselle kulttuurille EU-paineessa nimenomaan 6 prosentin verokannan osalta 85 §:ssä. Elokuvat eivät missään tapauksessa tähän kuulu, koska ne ovat selvästi kaupallista toimintaa ja myös ulkomaista elokuvatoimintaa olisi jouduttu tukemaan. Tässä suhteessa tiedämme, että kotimainen elokuva on suurissa vaikeuksissa. Tällaisilla veroprosenteilla ne vaikeudet eivät ole voitettavissa. Sillä tavalla on ymmärrettävissä elokuvien 12 prosentin verokanta. Kirjat jäävät edelleen 12 prosenttiin. Edellisessä arvonnlisäverouudistuksessa kirjat saivat tavallaan etuottoa kaikkiin muihin kulttuuripalveluihin nähden ja 22 prosenttia alennettiin silloin 12 prosenttiin. On tietenkin äärimmäisen tärkeää pitkällä jänneväliillä pyrkiä myös suomalaista kulttuuria tuke-

maan siltä osin, että kirjat saataisiin alempaan verokantaan, mutta tässä vaiheessa siihen ei ollut mitään mahdollisuuksia.

Vedestä toteaisin, että on totta, että on vuosia tehty ponsia ja aloitteita, mutta hallitus ei kaikista näistä huolimatta ole valmisteluissaan ottanut huomioon vesivyyhdin kokonaisarviointia. Se on äärimmäisen sekava. Valmisteverossa valtiovarainvaliokunnan verojaosto selkiinnytti luonnonveden, kivennäisveden, kemiallisen kivennäisveden jne. verotuskohtelun. Mutta sitten on raanavesi suoraan raanasta pulloitetuna, kaivosta purkitettu pahvipurkkiin tai lasipurkkiin; koko tämä viidakko täytyisi selvittää. Oletan, että seuraavan hallituksen on tähän paneuduttava tarkemmin. Samassa yhteydessä jätevesiproblematiikka on uudelleen arvioitava.

Ed. D o n n e r : Arvoisa rouva puhemies! En halua pitkittää keskustelua monella minuutilla, koska tiedän, että useimmilla edustajilla on ollut pitkä yö, minulla ei.

Kun ed. Luukkainen on esittänyt mielipiteensä elokuvateattereista ja myös ed. Sasi, en voi olla muutamalla sanalla puuttumatta keskusteluun. On mainittu myös urheilutapahtumien verotus ja todettu, että kaikki tämä on elävää kulttuuria. Tähän on ed. Rätty minusta hyvällä tavalla vastannut.

Haluaisin kuitenkin kertoa elokuvan edustajana, että valtion budjettiesityksessä, joka koskee seuraavaa vuotta, ollaan elokuvan rahoitusta nimellisesti vähentämässä noin 10 prosenttia. Elokuvateatteriverotuksella ei ole juuri minkäänlaista fiskaalista merkitystä. Siinä on kysymys ehkä muutamasta miljoonasta. Suomalainen elokuvataide on suurissa vaikeuksissa, ja sitä ei tietenkään paranna se, että eduskunta haluaa edelleen verottaa elokuvateatteriesityksiä, vaikka niistä suuri osa on amerikkalaisiin elokuviin kohdistuvia. Sen lisäksi olen huomannut, että Yleisradiota tässä esityksessä kohdellaan paremmin kuin elokuvateattereita. En ymmärrä tätä logiikkaa. En muutenkaan ymmärrä tällaisia poikkeussääntöjä, jotka asettavat elokuvan toiseen asemaan kuin ns. elävät taiteet.

Koska en pysty ymmärtämään, olisiko tämä kulttuurille myönteistä toimintaa, haluan vain tässä ilmoittaa, että pidän neljän vuoden osittain epäonnistuneen kulttuuripolitiikan viimeisenä kukkasena tätä ehdotusta, joka valiokunnassa on tehty. Mikäli olen täällä, pyrin omalla tavallani äänestämään tämän vastalauseen mukaisesti.

Keskustelu julistetaan päättyneeksi.

Lakiehdotusten ensimmäinen käsittely julistetaan päättyneeksi.

2) Ehdotukset laeiksi kalahygienialain, liyahygienialain, maitohygienialain ja munavalmistehygienialain muuttamisesta

Ensimmäinen käsittely

Hallituksen esitys n:o 329

Maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö n:o 38

Ensimmäinen varapuhemies: Käsittelyn pohjana on maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö n:o 38.

Keskustelua ei synny.

Lakiehdotusten ensimmäinen käsittely julistetaan päättyneeksi.

3) Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 92 (HE 335)

pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

Ensimmäinen varapuhemies: Eduskunnan seuraava täysistunto on tänään kello 14.50.

Täysistunto lopetetaan kello 14.40.

Pöytäkirjan vakuudeksi:

Seppo Tiitinen

